

сыпатъ и распокланатъ. Сичко това могатъ да сторатъ. Но притокова и толкова свои створеніа не могатъ да учинатъ себе честити. Немогаютъ да отдалечатъ отъ себе си толкова немощи и болести. Истина, ако и да сѣ тѣ силни, пакъ зато исто така сѣ подчинени на вѣчны-те природны закони, каквото и онова зрънце прашно въ зрацы-те сзлчаны. Ни една волна въ рѣкѣ-тѣ не имѣ сѣ покорява, нити престанува вѣтъръ-атъ отъ духанье-то си на тѣхнѣ-тѣ рѣчь.

Само единъ Богъ, кому-то сѣ сичко повинува, може да учини онова, що е найдобро. Сз Негокото всемогущество не може никаква сила да сѣ сравни. На Неговѣ-тѣ колѣж нищо не може да стане на среца, зацо Той може сичко да учини!

Но Той ище и желае онова, що е найдобро! И кой може по чисто, по искренно и безкорыстно да любн оныя вещи, кои-то сѣ отъ Него створени? И сз що можеме ныл да увеличаеме Негово-то блаженство? И, имали на всичкѣ-тѣ вселеннѣ нѣкое сззданіе, кое-то не е изъ Неговы-те рѣцѣ произлѣзло?

Той кажѣ, ище онова, що е найдобро. Па кой смѣе да посумна за това? Дерзостно управлай очи-те си камъ Творецъ-атъ си о маловѣрче! Неси изгубенъ, небои сѣ; Тсѣ тѣ любн и желае ти онова; що е за тебе найдобро. А, да ти Той истина желае онова, що е за тебе найдобро, за това нека тѣ увѣри Негова-та доброта и благость, кои-то нѣма нити мѣркъ, нити край; нека ты бѣде свидѣтель твое-то собственно бытіе. Да ли не е сто-